

Kopie
art. 792 Ger.W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2014 /
Datum van uitspraak 27 maart 2014
Rolnummer 2013/AR/550

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Ruimtelijke ordening stedenbouw

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

zeventiende kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

, met maatschappelijke zetel te
, KBO

appellante,
vertegenwoordigd door . loco . advocaat te

tegen het vonnis van de 13° kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 15 april 2008, gekend onder rolnummer 07/5312/A

tegen

VLAAMSE GEWEST, in de persoon van , met diensten
te 1210 SINT-JOOST-TEN-NODE, Koning Albert II laan 19 b 22,

geïntimeerde,
vertegenwoordigd door Mr. . advocaat te

Gezien het bestreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 15 april 2008, betekend bij exploit van 11 februari 2013.

Gezien het verzoekschrift in hoger beroep neergelegd ter griffie van dit hof op 22 februari 2013, waarbij tijdig en naar de vorm geldig hoger beroep werd aangetekend.

Voorgaanden:

1.

is eigenares en uitbaatster van een reclamepaneel gelegen
te . Volgens was zij op
20 september 2006 – toen zij een plaklijst voor het betrokken bord doorstuurde – niet op de
hoogte van de bekrachtigingsbeslissing van het desbetreffende stakingsbevel.

De voorgaande feiten kunnen als volgt worden samengevat:

-14 september 2006: proces-verbaal van vaststelling van een gemeentelijk ambtenaar van de
stad : "de werken, handelingen, wijzigingen van gebruik of het strijdig gebruik
werden uitgevoerd in strijd met de op 20/08/2004 verleende vergunning; niettegenstaande

de werken al lang zijn uitgevoerd en de werfafsluiting verwijderd werd is het reclamepaneel blijven staan."

-staking van de In overtreding verrichte werken, handelingen, wijzigingen of het strijdig gebruik wordt bevolen; het stakingsbevel – opgenomen in het P.V. van 14 september 2006 – werd aangetekend verzonden aan de rechtsvoorganger, op 18 september 2006;

-25 september 2006: beslissing tot bekrachtiging van het stakingsbevel van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

-26 september 2006: kennisgeving van de bekrachtigingsbeslissing.

-16 november 2006: nieuw proces-verbaal van een gemeentelijk ambtenaar van de stad

"thans werd er vastgesteld, dat het reclamepaneel nog steeds in gebruik is ondanks bekrachtigd stakingsbevel"

-21 november 2006: het P.V. van vaststelling van de gemeentelijk ambtenaar van de stad wordt verstuurd naar

-27 november 2006: bekrachtigingsbeslissing van het stakingsbevel: *"Het strijdig gebruik van een reclamebord; dit gebruik wordt uitgevoerd in doorbreking van een bekrachtigd stakingsbevel van 25/09/2006."*

-28 november 2006: kennisgeving van de bekrachtigingsbeslissing: doorbreking van het stakingsbevel;

-11 januari 2007: beslissing van tot het opleggen van administratieve geldboete van 5 000 EUR wegens het doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel;

-2 februari 2007: verzoek tot kwijtschelding uitgaande van de raadsman van

-20 februari 2007: besluit tot behoud van de administratieve geldboete van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur;

-24 mei 2007: betekening van het dwangbevel, afgeleverd op 10 mei 2007 door

-15 juni 2007: akte van verzet wordt betekend aan het VLAAMSE GEWEST, in de persoon van de Rekenplichtige van het Herstelfonds.

2.

De oorspronkelijke vordering strekt ertoe het dwangschrift betekend op 10 mei 2007 en het dwangbevel betekend op 24 mei 2007 nietig te verklaren, te horen zeggen dat de beslissing van 12 december 2006 tot het opleggen van een administratieve geldboete van 5 000 EUR, wegens het overtreden van het stakingsbevel van 15 september 2006 bekrachtigd op 26 september 2006, alsmede de beslissing van 20 februari 2007 waarbij de stedenbouwkundig inspecteur de administratieve geldboete t.b.v. 5 000 EUR handhaaft, geen grond hebben.

3.

De eerste rechter verklaart de vordering ontoelaatbaar; de eerste rechter overweegt dat de verkeerde persoon heeft gedagvaard, zodat de bepalingen van art. 860 en volgende Ger.W. niet van toepassing zijn.

4.

Het hoger beroep strekt ertoe de vordering van de verkeerde persoon ontvankelijk en gegrond te horen verklaren en het dwangschrift van 10 mei 2007 en het dwangbevel betekend op 24 mei 2007 nietig te verklaren.

Verder wordt de oorspronkelijke vordering hernomen.

Het VLAAMSE GEWEST concludeert tot de bevestiging van het bestreden vonnis.

Beoordeling:

5.

De verkeerde persoon heeft binnen de wettelijke termijn verzet aangetekend tegen het dwangbevel, conform art. 157 § 4 DRO (thans art. 6.1.50 § 4 VCRO) dat bepaalt: *“Binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn. Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.”*

Het VLAAMS GEWEST houdt voor dat de verkeerde persoon werd gedagvaard: *“Niet de rekenplichtige van het Grondfonds dient gedagvaard te worden doch wel het Vlaams Gewest.”*

De eerste rechter heeft het verzet houdende dagvaarding, laten betekenen aan:

“Het Vlaams Gewest, in de persoon van de verkeerde persoon, met kantoren te Brussel, Koning Albert II laan, 19 bus 22”.

Overeenkomstig art. 82 van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen wordt het Vlaams Gewest in rechte vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering en dient zij gedagvaard te worden op het kabinet van de voorzitter van de regering.

Uit artt. 3 en 82 Bijz.W.8 augustus 1980 blijkt dat alleen het GEWEST (en niet de regering) rechtspersoonlijkheid heeft en in rechte kan optreden. De bepaling van art. 82 naar luid waarvan het VLAAMSE GEWEST wordt gedagvaard aan het kabinet van de voorzitter van de regering, heeft enkel betrekking op de plaats waar de betekening moet gebeuren en niet op de geadresseerde.

In casu werd het VLAAMSE GEWEST gedagvaard, niet op het kabinet van de voorzitter van de regering, maar wel in de kantoren van

De juiste rechtspersoon werd gedagvaard, maar wel niet op de juiste plaats. Dit betreft echter een relatieve nietigheid, waarbij belangenschade moet worden aangetoond.

Het VLAAMSE GEWEST is wel degelijk verschenen en heeft haar belangen kunnen waarnemen.

Volledigheidshalve merkt het hof op dat het feit dat in de dagvaarding geen melding wordt gemaakt van de bevoegde procesvertegenwoordiger of van het orgaan dat bevoegd is om namens het VLAAMSE GEWEST in rechte op te treden, overigens geen twijfel doet ontstaan omtrent de juiste identiteit van de in casu gedagvaardde persoon, te weten: het VLAAMSE GEWEST.

Het ontbreken van deze vermeldingen in het dagvaardingsexploot wordt door geen enkele wettelijke bepaling gesanctioneerd met de onontvankelijkheid van de vordering.

Het oorspronkelijk verzet van _____ werd ten onrechte ontoelaatbaar verklaard.

6.

Ten gronde:

Op 20 augustus 2004 werd door het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd aan _____ voor het plaatsen van drie reclamepanelen op een terrein – werfinrichting - met als adres _____

_____ met als voorwaarden:

-de hoogte dient beperkt te worden tot max. 4,00 m, conform de gemeentelijk bouwcode art. 68°.

-de reclamepanelen dienen na het voltooiën van het gebouw onmiddellijk verwijderd te worden

-de panelen, waarvoor vergunning is verleend, mogen niet langer dan tot 20 augustus 2007 blijven staan.

Bij proces-verbaal van vaststelling van 14 september 2006 werd vastgesteld dat niettegenstaande de werken reeds lang beëindigd waren, en de werfafsluiting verwijderd werd, het reclamebord is blijven staan, in strijd met de verleende stedenbouwkundige vergunning en er werden telkens nieuwe reclameaffiches op aangebracht.

_____ roept als verzachtende omstandigheid in dat zij op het ogenblik van het doorsturen van de plakijsten voor de twee affiches (voorwerp van het doorbreken van het stakingsbevel) nog niet op de hoogte was van de *bekrachtigingsbeslissing* van het stakingsbevel van 14 september 2006.

Het betrokken paneel werd geschrapt uit de plaklijst met instructies voor de onderaannemer op 5 oktober 2006 (cfr. plaklijst).

7.

heeft geen verzet aangetekend tegen het bekrachtigd stakingsbevel, noch tegen de vaststelling van de doorbreking van het stakingsbevel.

Er werd pas verzet aangetekend tegen het dwangbevel, waarbij de administratieve geldboete werd ingevorderd.

De administratieve geldboete wordt voorzien in de art. 6.1.49 en 6.1.50 VCRO en in het besluit van de Vlaamse Regering van 28 april 2000 betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van het bekrachtigd stakingsbevel. De decreetgever heeft de administratieve geldboete gewild als een middel om een aan de gang zijnde misdrijf zo snel mogelijk te stoppen en te vermijden dat handelingen worden verder gezet ondanks een uitdrukkelijk bevel tot staking.

Door het aanbrengen van telkens nieuwe reclame, heeft men telkens actief gebruik gemaakt van het bord dat zonder stedenbouwkundige vergunning werd instandgehouden; door het ultbrengen van een stakingsbevel treedt de overheid preventief op om het verder opnieuw aanbrengen van reclame te verhinderen.

werd onmiddellijk op de hoogte gesteld van het proces-verbaal van vaststelling en het stakingsbevel, van 14 september 2006 dat onmiddellijke uitwerking heeft. Zij moest onmiddellijk optreden en niet wachten tot de kennisgeving van de bekrachtigingsbeslissing om het reclamebord te verwijderen.

Het betrokken paneel werd pas uit de plaklijst geschrapt met instructies voor de onderaannemer op 5 oktober 2006.

8.

Het toetsingsrecht moet aan de rechter toelaten na te gaan of de straf niet onevenredig is met de inbreuk, zodat het aan de rechter staat te onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete. Hij mag hierbij inzonderheid acht slaan op de zwaarte van de inbreuk, de hoogte van de reeds opgelegde sancties en de wijze waarop in gelijkaardige gevallen wordt geoordeeld. Dit toetsingsrecht houdt echter niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen de wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen.

9.

Het hof besluit dan ook dat het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve boete, wegens het doorbreken van het bevel tot onmiddellijke staking van de werken, handelingen, wijzigingen of het strijdig gebruik van een reclamebord zonder een nog geldige stedenbouwkundige vergunning.

Het hoger beroep van _____ is ontvankelijk en gegrond.

10.

Overeenkomstig art. 1017 Ger.W. zijn de gerechtskosten ten laste van de in het ongelijk gestelde partij.

Het VLAAMSE GEWEST is gelet op de gegrondheid van het hoger beroep de in het ongelijk gestelde partij.

Het hof oordeelt dat geen rechtsplegingsvergoeding kan toegekend worden als de overheid zich moet verweren op het verzet tegen het dwangbevel m.b.t. de geldboete opgelegd wegens het doorbreken van een stakingsbevel.

Het VLAAMSE GEWEST treedt op in het algemeen belang en vordert geen rechtsplegingsvergoeding maar kan evenmin veroordeeld worden tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding.

DE BESLISSING:

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep van _____ toelaatbaar en gegrond.

Het hof hervormt het bestreden vonnis gedeeltelijk en opnieuw rechtsprekende, verklaart het verzet ontvankelijk, doch ongegrond.

Het hof verwijst het VLAAMSE GEWEST in de gedingkosten, vereffend aan de zijde van _____ op nihil.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 27 maart 2014 door

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer